

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00
Za New York celo leto ... 6.00
Za inozemstvo celo leto... 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The Largest Slovenian Daily

in the United States

Issued every day except Sundays
and legal Holidays

75,000 Readers

TELEFON: 2878 CORTLANDT

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT

NO. 19. — ŠTEV. 19.

NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 23, 1920. — PETEK, 23. JANUARJA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII.

STRAH PRED NOVO VOJNO NA BALKANU

PARIŠKO ČASOPISJE SE NE OZIRA POSEBNO PPREIJAZNO NA ULTIMATUM, KI JE BIL POSLAN JUGOSLOVANOM. — KRITIZIRAJE MINISTRSKE PREDSEDNIKE. — LLOYD GEORGE BAJE GLAVNI KRIVEC. — KRIZA KELO KOMPPLICIRANA. — AMERIKA NE BO PRIZNALA LONDONSKE POGODBE.

Pariz, Francija, 22. januarja. — Ultimatum, katerega so poslali ministrski predsedniki Jugoslovani in v katerem so jih pozvali, naj sprejmejo jadranski kompromis do sobote ali pa bodo Francije, Anglija in Italija nasilno izvedli Londonsko pogodbo, ni bil deležen niti najmanjšje počipore od strani pariškega časopisa, ki daje skoro soglasno izraza mnemuju, da so diplomati kaj žalostno skušali rešiti ta problem.

List "Temps", ki je ultrakonservativen, na eni strani in list "Humanite", ultra-radikalni na drugi strani, vidita ova nevarnost nove vojne radi zmenjave ob Jadranu.

"Temps" pravi, da si Francija pridržuje popolno prostost akcije z ozirom na ultimatum, kajti ultimatum je bil odposlan na inicijativu neke druge vlade, namreč Anglije tekmo interregna v francoski vladi ter pravi konečno, da svet ne bo smel dolžiti Francije, če bo ultimatum pospešil novo svetovno krizo.

Nadalje daje "Temps" izraza svojemu neodobravanju te ali ene alternative v tej zadevi.

— Vzemimo prvo alternativo, — pravi. — Kaj pa, če bo jugoslovanska vlada spravila načrt Lloyd George-a? Kako bo izgledala Reka, kajti Reka je središče vseh sporov? Reška občina bo tvorila neodvisno državo, vendar pa bo mogoče dala Italiji polnomoč, da jo zastopa v inozemstvu. Pristanišče Reke ter tudi železnica bosta pripadala Ligji narodov. Proti iztoku bo predmetje Sušak v jugoslovenskem ozemljem. Na zapadni strani mesta bo položaj še veliko bolj komplikiran. Cesta, ki gre iz mesta ter teče ob morju, bo italijansko ozemlje, a železnica, tekoča ob tej cesti, bo jugoslovenska.

— Mi ne varamo samih sebe, če domnevamo, da smatrajo pospeševalcev te kombinacije slednjo za izvedljivo. Najbrž hočejo uveljaviti to kot začasno odredbo ter dati strastem časa, da se ohladijo. Vprašanje pa je: — Ali se bodo strasti ohladile?

— Provizorično ali ne, usoda Reke kot določena, ne ugaja niti prvemu, niti drugemu narodu. Ne ugaja Jugoslovani, kajti odpovedati bi se morali 60.000 rojakom v Istočni Istri. Jugoslovani pa tudi nočejo izročiti pristanišča Baros, ki naj bi v tem slučaju prišel pod oblast Lige narodov. Na drugi strani pa stavijo Italija vprašanje, ki je zelo važno. V trenutku, ko bi postala Reka neodvisna država, bi bilo treba spraviti z Reke cete D'Annunzio. Narodni svet na Reki bi bilo treba razpustiti. Te stvari bi bilo 'treba storiti takoj, kajti D'Annunziju se, gotovo ne sme dovoliti, da bi izzval najvišji svet, ki je dal Jugoslovani le štiri dni časa.

— Kaj pomeni ultimatum? Ali si naj mislimo, da pozivljata Lloyd George in Clemenceau Jugoslavijo, naj sprejme predlog, koga izvršite ne moreta sama zajamčiti? Ali pa pomeni to, da bo na Reki bi bilo treba razpustiti. Te stvari bi bilo 'treba storiti takoj, kajti D'Annunziju se, gotovo ne sme dovoliti, da bi izzval najvišji svet, ki je dal Jugoslovani le štiri dni časa.

— Kaj pomeni ultimatum? Ali si naj mislimo, da pozivljata Lloyd George in Clemenceau Jugoslavijo, naj sprejme predlog, koga izvršite ne moreta sama zajamčiti? Ali pa pomeni to, da bo na Reki bi bilo treba razpustiti. Te stvari bi bilo 'treba storiti takoj, kajti D'Annunziju se, gotovo ne sme dovoliti, da bi izzval najvišji svet, ki je dal Jugoslovani le štiri dni časa.

— Temps" se peča nato še z drugo alternativo, to je z odklonitvijo kompromisa od strani belgrajske vlade. V tem oziru pravi:

— V tem slučaju, — pravi Clemenceau, — bo Italija anektrirala vsa ozemlja, izročena ji v Londonski pogodbi. Ne da bi se pre dolgo mudili pri žalostnih posledicah te rešitve po tako številnih pogajanjih, katera je vodila ideja, da je Londonska pogodba neizvršljiva in po tako številnih krasnih govorih, tikajočih se tajnih pogodb, hočemo razpravljati le o treh ovirah.

— Prvič obstaja dejstvo, da Združene države ne bodo priznale odredb, uveljavljenih na podlagi Londonske pogodbe. Protesti Jugoslovani bi načeli stalno podporo na drugi strani Atlantika. Amerikanec se bodo vpraševali, kako se more Francija vdeležiti kupčice, ki invovira vsake vrste rizike ter pri tem še vedno računati na ameriško vojaško pomoč v slučaju trublov.

— V drugi vrsti nima Londonska pogodba nikake izvedne sile. Uveljavljava, da ima Italija pravico anektrirati gotova ozemlja in v zamenu, da se izvrši to, bi bilo treba nove mirovne pogodbe.

Konečno daje Londonska pogodba Reko Jugoslovani in da se doseže to, bi bilo treba pregnati D'Annunzija in njegove ljudi. To bi bilo težko kot soglasno s kompromisnim načrtom, kajti mesto da postane Reka prosto mesto, bi postala izključno jugoslovensko mesto. Narodnostne strasti bi se dvignile do svojega viška.

Tako izgleda danes položaj. Pričakovali smo kaj boljšega. Še vedno lahko upamo na boljši izid, če ne bodo bolj primerne rešitve, ki se same vsiljujejo, onemogočene vsled agitacije, povzročene od ultimata.

Medtem pa lahko mislimo na nevarnosti, ki obdajajo jadranski problem. Vprašanje Bosne in Hercegovine, ki je dalo rojstva tako usodepolim posledicam, je bilo ustvarjeno vsled neke napake lorda Beaconsfielda.

List "Humanite" je priobčil članek pod zaglavjem: — Nova vojna? — V tem članku vprašuje:

— Kako se bo končala jadranska afera? Prebrisan človek je oti, ki more edgovati na to vprašanje. V uri, ko je najvišji svet izginil, je nudil nov dokaz svoje nesposobnosti.

Po strogi odsodbi Londonske pogodbe pravi "Humanite".

— Te pogodbe nista priznala niti Washington, niti Belgrad. To je prva težkoča pri izvedbi te pogodbe ter le težkoča srednje vrste. Razvrentega pa daje ta pogodba Italiji 800,000 Jugoslovani in ti Jugoslovani se objavili celemu svetu vnaprej, da ne bodo sprejeli nobenega tujega jarca. Njih ustaja bi bila skoro gotova stvar. Jugoslovanska armada bi moralna zasesti Reko, katere bi D'Annunzio s svojimi arditimi ne hotel zapustiti pod takimi pogoji brez boja. Krav boj za Reko bi bil uved novega in občirnega požara.

List "Vitezovi" pravi:

— Mesto da se izdaje ultimatum, bi storili mi veliko boljše, če bi pogajali že naprej ter dali medsebojne koncesije.

List "Lanterne" pripominja:

PAN-AMERIKANSKI FINANČNIKI PRED ZAKLADNICO V WASHINGTONU.

STAVKA V ITALIJI

Italijanske oblasti so arretirale večino število železničarjev, ki stavajo. — Zvezce so prekinjene.

Milan, Italija, 21. januarja. — Več kot sto stavkarjev je bilo arretiranih radi sabotaže in radi poskusov, da preprečijo delo drugih železničarjev, ki so voljni delati. Neki tovorni vlak je sredи odprt deželni zapustila posadka.

Florence, 21. januarja. — Pojavila je danes arretirala celi kontejner stavkarjev ter zasedla vse železničarjev, ki se nahajajo v bližini deželne železničarske abonice. Cete z oklopnimi avtomobilimi so bile postavljene na vseh strategičnih točkah po celem mestu.

Bologna, Italija, 21. januarja. — To mesto je ostalo skozi štirinajst ur popolnoma izolirano od ostalega sveta. Vse poštne, brzjavne, telefonske in železničarske zvezze so bile tekom tega časa prekinjene. Po poteku tega časa pa je promet zopet pričel vršiti, seveda v skrivenem obsegu.

Rim, Italija, 22. januarja. — Vlada je rekvirirala dvanaest velikih parnikov, ki bodo stavljeni pod kontrolo mornariških oblasti.

Ta akcija je bila vpravljena v namenu, da se zasigura nedeljevanje obrežnega prometa na morju

vsprito sedanje stavke železničarjev.

Vse kaže, da so energični kopraki italijanske vlade ter odporno stalične javnosti dovedli do izjavljanja stavke železničarjev. Narodni Kongres poštnih, brzjavnih in telefonskih uradnikov je baje že glasoval, da se bodo njegovi člani vrnili na delo.

Rim, Italija, 22. januarja. — Anarhistični elementi v tukajnem mestu so večraj proklamirali splošno stavko, ki pa se je izjavil.

Ponudili so vozilje, kajti se ni udal poskusom stavkarjem, da preneha z delom, je dobil od potnikov na vlaku darilo v znesku stotih dolarjev.

— Ultimatum, poslan Srbom, zvestim in junaškim zaveznikom, ni le občirovanja vreden. Bolj kot dokaz nevhaležnosti je dokaz gnušne krvic.

"Journal" pravi:

— Jugoslovani vedo, da ne morejo velesile s silo izvesti Londonske pogodbe. Zadeva postaja vedno bolj resna.

"Echo de Paris" je priobčil izjavo, katero je podal italijanski ministrski predsednik Nitti, malo predno je odpotoval iz Novega Rima. Rekel je:

— Kartice tiste jugoslovanskega odgovora, nas slednji ni zadovoljil. Ker pa smo šli do skrajnih meja koncesij ter se odrekli celo v Dalmaciji, katero nam je dajala Londonska pogodba, upamo, da bodo podali Jugoslovani po par dnevi razmišljanja zadovoljiv odgovor. To je nov narod ter je povsem naravnega, da ima pretirane pojme o svojih pravicah. (Pravice obstajajo menda samo za potentiale.) Smatramo jih za prijatelje. (Bog nas obvarjuje takih prijateljev!).

Smatramo jih za prijatelje. (Bog nas obvarjuje takih prijateljev!).

— Masto da se izdaje ultimatum, bi storili mi veliko boljše, če bi pogajali že naprej ter dali medsebojne koncesije.

List "Lanterne" pripominja:

NOVI KABINET

V FRANCII

Novi francoški kabinet je bil omanjan valed napada na ministra Steega. — Odmed Caillaux slučaja.

Pariz, Francija, 22. januarja. — Sredji burični prizor v poslanskih zbornicah je dobit danes pred kratkim stvorjeni kabinet ministarskega predsednika Milleranda zaupnico 272 glasov proti 23. Glasovanje pa se je smatralo za močniji poraz vlade, kajti več kot 300 poslancev se je vzdržalo glasovanja. Odpar poslancev proti glasovanju glede zaupnice spominja na prizor v poslanskih zbornicah v letih krog devetdeset, ko je bil nahitro pozvan po telefonu, da je odgovoril, da je vedno služil Franciji z vsem srečem in svojimi močmi.

Ko ga je Daudet napadel, ni bil Steega v poslanski zbornici. Ke je bil nahitro pozvan po telefonu, da je odgovoril, da je vedno služil Franciji z vsem srečem in svojimi močmi.

Ko je prišel novi kabinet v zbor, nato se poslanci ter se poklonili poslancem, jih je bil številnim jasno, da bo življenje tega kabinet kaj kratko in to radi tega, ker je prišlo takoj v pričetku do velikih tumultov in številnih sarkastičnih opazk. Glaševanje pa se je smatralo za močniji poraz vlade, kajti več kot 300 poslancev se je vzdržalo glasovanja. Odpar poslancev proti glasovanju glede zaupnice spominja na prizor v poslanskih zbornicah v letih krog devetdeset, ko je bil nahitro pozvan po telefonu, da je odgovoril, da je vedno služil Franciji z vsem srečem in svojimi močmi.

V pričetku svojega govora je omenil Millerand svojega predhodnika, Clemenceauja ter izjavil, da je bil poklican v veliki časti, da sledi ministerstvu, kateremu je načeloval velik domoljub, ki je v očeh sveta inkarnacija ali vtečenje zmage.

Rekel je nadalje:

— Izvedbe vseh klavzul mirovne pogodbe v Versailles bo za nas postava. Izvrševali jo bomo brez nasilja ali slabosti, — a z neomajno trdnostjo. Vključuje vzdrževanje zvez, ki so rešile svet. Kaj bi bilo z nami, če bi ne imeli zaveznikov! Kakšna bi bila usoda naših zaveznikov, če bi Francija skozi štiri leta ne služila kot šeit evropske civilizacije?

Glasovanje glede zaupnice se je vrnilo na zahtevo ministrskega predsednika Milleranda in sicer po divjem napadu poslancev Daudeta na Jules Steega, ministra za notranje zadeve. Daudet je zahteval pravico, da sreča interpellirati vlado z ozirom na imenovanje Steega. Izjavil je, da je Steeg tovariš in sokrivec prejšnjega ministra za notranje zadeve, Malvy, ki je bil izgnan iz dežele potem, da je bil spoznan krimiv stikov s sovražnikom in Josepha Caillaux, prejšnjega ministarskega predsednika, ki bo kmalu stal pred sodiščem na podlagi obdolžbe, da je skusal pospešiti pregodben in nečasten mir z Nemčijo.

O pomenu glasovanja se je splošno razpravljalo na hodnikih poslanskih zbornic in pretežno včina poslancev je bila naziranja, da kabinet Milleranda ne bo morel obstajeti tukaj. Železničarska uprava naznana, da se morajo ljudje obrniti na druge postaje tam čakati, dokler jim ne bo javljeno, da kako in kdaj zamejajo odpotovati.

Dunaj, Avstrija, 22. januarja. — Vsled pomanjkanja premoga je bila prekinjena železničarska zvezda med Avstrijo in Šveico, in tisoče oseb, ki so čakale na prevoz, je moralo ostati tukaj. Železničarska uprava naznana, da se morajo ljudje obrniti na druge postaje tam čakati, dokler jim ne bo javljeno, da kako in kdaj zamejajo odpotovati.

Dunaj, Avstrija, 22. januarja. — Vsled pomanjkanja premoga je bila prekinjena železničarska zvezda med Avstrijo in Šveico, in tisoče oseb, ki so čakale na prevoz, je moralo ostati tukaj. Železničarska uprava naznana, da se morajo ljudje obrniti na druge postaje tam čakati, dokler jim ne bo javljeno, da kako in kdaj zamejajo odpotovati.

Dunaj, Avstrija, 22. januarja. — Vsled pomanjkanja premoga je bila prekinjena železničarska zvezda med Avstrijo in

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan - New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsak dan in izvzemli nedelj in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko in	Za štiri meseca	\$2.00
Canada	Za četr leta	\$1.20
	Za New York City	\$1.20
Za pol leta	Za iznosomstvo	\$7.00

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Came every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$5.00

Advertisement on agreement

Dopisni brez podpisna in izobrazljiva se ne približuje. Denar naj se blagovno pošljati po Money Order. Pri spremembni kraju naročnikov prodimo, da so nam tudi preklici bivališče naznani, da hitrejšemo naslovnika.

GLAS NARODA
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N.Y.
Telephone: Cortlandt 2876

Nesramno počenjanje Prve Hrvatske Štedionice v Zagrebu

Na tisoče in tisoče Jugoslovanov je poslalo potom raznih ameriških bank svojeem v domovini velike svote denarja, kajti američki Jugosloveni so dobro vedeli, da se nahajajo njih sorodniki in prijatelji doma v veliki zadregi. Večina ameriških bank je oddala in ročila za izplačilo newyorški banki Knauth, Nachod & Kuehne in slednja banka je izročila naročila za izplačilo Prvi Hrvatski Štedionici v Zagrebu.

Štedionica ni izplačevala nakazil redno že od meseca junija preteklega leta naprej. Ko so jo vprašali, zakaj ne izplačuje, je našla za izgovor štrajk svojih uradnikov, a ta štrajk se je pričel še sredji septembra ter je trajal do pričetka novembra. Zakaj ni banka izplačala nakazil za junij, julij in avgust, ko štrajka še ni bilo?

Dr. Černetu iz Ljubljane in Mr. Kuehne iz New Yorka je obljubila, da bo do konca decembra preteklega leta vse izplačala. Sedaj se bližamo koncu januarja, a še vedno ni ničesar ukrenila za izplačanje.

Najbolj podli izgovor, katerega se poslužuje, pa je naslednji. Če vpraša kdo za denar, pa mu pri banke odgovore, da nimajo še v rokah dotedne nakaznice. Kakorhitro bo prisla, jo bodo takoj izplačali.

Iz zanesljivega vira smo izvedeli, kako grdo laže dopisnik Prve Hrvatske Štedionice.

Neka gospica v Ljubljani, ki je zaposlena pri Mestni hranilnici, je po dolgem čakanju dobila 1000 kron. Na ravno isti poli, na lateri je bilo zapisano ime te gospice, pa so se nahajala nakazila za Mestno Hranilnico Ljubljansko. Ko je Mestna Hranilnica vprašala Štedionico, zakaj ji ne izplača 100.000 kron, se je ta ljubeznejiva banda zlagala, da nima tozadevnih nakazil.

To je ostudna laž!

Na eni in isti poli so bile nakaznice. Male svoje je izplačala, večjih pa ni dobila, čeprav so se nahajale na isti poli. To so imperitentne laži, ki so vredne nastrožjega obojanja, če prihajajo iz velekega bančnega zavoda.

Gospoda pri Štedionici bi morala vediti, da pošljajo ameriški Jugosloveni denar v podporo svojih v teh grozno težkih in slabih časih in izplačati bi morala ta denar, — če bi imela kaj vesti, — čimprej je mogče.

Pa kaj gospodi za siromake! Ona hoče kovati tisoce in tisoče iz tujega denarja, siromak pa naj pogine gladu, samo da se posamezni maste.

Mr. Sakser se je že pritožil pri srbskem poslanstvu v Washingtonu ter pojasnil, kako postopa ta Štedionica. Prosil je, da bi go spod poslanik pri vladu vprašal, kaj je pravzaprav s to Štedionico?

Ako gospod poslanik res kaj ukrene in to nemudoma, upamo, da bo imel njegov nastop dober uspeh in s tem bo tudi siromakom dosti pomagal. Pomisli moramo poleg tega tudi še na dejstvo, da mi Jugosloveni ne uživamo preveč kredita v tej deželi. Sedaj pa pride se to svinjanje Prve Hrvatske Štedionice, in izgubili bomo še eno malec kredita, ki ga imamo.

Postopanje Prve Hrvatske Štedionice je vredno najstrožjega obojanja in človeku se studi imeti opravka z ljudmi, ki tako držno in vedoma lažejo.

Jadransko vprašanje

Ugledni newyorški list, "The New York Times" piše o tem predmetu:

— Na temelju dokazov, ki jih imamo v rokah, je izginilo vsako upanje na miroljubno uravnavo Jadranskega vprašanja. Mr. Nitti je rekel, da bo v slučaju, da ne bodo sprejeli Jugosloveni njegovega zadnjega predloga, prenehali z vsemi naporji za kompromis ter zahteval izvršenje Londonske pogodbe, ki je pustila Reko Jugoslovenom, a dala skoro celo Dalmacijo Italiji. To bi pomenilo vojno. Jugosloveni niso sprejeli njegovih predlogov, najvišji svet se je razsel brez uravnave in Nitti se je vrnil v Pariz.

Potem tukem stvari zelo slabo. Očividno pa konec ni še prišlo. Čeprav so imenovali jugoslovanski delegati svoje ugotovilo "največji napor", da pride do dogovora je smatral Svet to ugotovilo vendar za vse prej kot konečno. Komitej poslanikov in drugih funkcionarjev, ki bodo nadaljevali z delom najvišjega sveta, smatra zavrnjenje za nič bolj resnega kot za rezervacije ter je naprosil Jugosloven, naj do "definitiven odgovor" do konca tega tedna. Z drugimi besedami ni najvišji napor najvišji in Jugosloveni so prosili, naj vprizore še višji napor v upanju, da se bo doseglo kaj še predno bodo pričeli topovi s svojim delom.

Upliv slabe navade se nam prav posebno jasno kaže v tej mešanici. Po štirinajstih mesecih debate glede jadranskega vprašanja, pred katerimi je poteklo leto neformalnih pogajanj in razprav, ne more ena ne druga stranka priti naprej in nobene stvari se ne sprejme kot konečne. Ko pa se predloži sprejemnikov zelo preteč ultimatum, da smatrajo le za nadaljnja ponudbo v neskončnem proces barantanja. Tako ne morejo iti stvari za vedno naprej. Nekoč mora priti do konca in možnost zelo slabega konca je vedno na voljo.

Kaj pa ločuje vendar oba naroda? Jugosloveni so sprejeli vse točk v predlogu Nitti-ja in spor se navidez ne tiče ničesar druga kot otoka Visa ter trikota ozemlja, v jidžnoizčenem delu Istre, sterajočega se od mejne črte, katero je hotel imeti predsednik Wilson pa do Reke. Visa je strategično važen, če so nasprotni obali Jadranskega morja v rokah sovražnih si sil, ki tekmujejo med seboj.

Jugosloveni ne bodo imeli nikake bojne mornarice.

Otok ima sentimentalno vrednost za Italijo. Pomenjalo bi nekaj dvigniti italijansko zastavo na trdnjavci, pri kateri je bilo leta 1866 italijansko brodovje grdo poraženo. Ozemlje v Istri pa obsega 38 kvadratnih milij ter ima manj kot deset tisoč prebivalcev. Trikot med Matajurjem in Reko pa ima prebivalstvo, ki ni prav nič večje. Najbolj važni kraj ima nekako dva tisoč prebivalcev.

Manj kot sto kvadratnih milij zemlje in dvajset do trideset tisoč ljudi je še spornih, a radi tega se nahaja ta dva razburljiva naroda na robu vojne. Resnica je, da obstaja pretežna večina teh ljudi iz Slovanov in da bodo Italijani anektrirali drugod Jugoslovane, ki bodo mnogobrojnejši kot pa Italijani, ki bodo ostali v Jugoslaviji. — Vprašanje, s katerim se morata jugoslovanski narod in vlasta pečati, ni to, če imata boljše pravice kot pa Italija do Visa in Volovske, temveč če sta Vis in Volovska vredna nadaljevanja napetega razmerja, katero bi lahko eno samo nasilno dejanje izpremenilo v vojno.

Brez dvojna upa dobiti ta ali ona stran nadaljne koncesije od svojega nasprotnika. Mogoče je, da upajo Jugosloveni profitirati iz sedanje železničarske stavke v Italiji. Če je stvar tako, potem imajo Jugosloveni nekaj opravičila v dolgi zgodovini italijanskih naporov, da pospešijo ustajo in razdor v Jugoslaviji. To pa ni nikakr praktična politika. Točke, katere so še preostale, niso vredne vojne ter niti kakega nadaljnega argumenta vspršajo sedanjega položaja.

Govoričenje Nitti-ja, da bo poselil nazaj na London sko pogodbo, ni prepričevalno. Moral bi se boriti proti Jugoslovanom, da dobi Dalmacijo in njegov narod bi nikdar ne dovolil, da bi prišla Reka popolnoma v jugoslovanske roke kot določeno v pogodbi. Podaljšanje spora pa bi ne prineslo nič dobrega in mogoče dosti zlega.

Dr. Trumbič in njegovi tovarisi bi moralni spoznati, da bo Nitti najbrž dober sošed in da je dal več koncesij kot bi jih upal dati katerikoli drugi italijanski državnik. Treba bi bilo sprejeti to, kar nudi sedaj.

Sedaj se je začelo govoriti o nekaki zvezni med Dunajem in Prago. Lakota pa res zbliza najbolj nasprotuječe si elemente.

Kako prav je imel oni modrijan, ki je rekel: — Moj Bog, kolikrat nas varajo pod pretvezo pravice!

— Svilnate nogavice so dobre za zdravje — pravi neki zdravnik. — Za zdravje že mogoče, toda ne za možev žep.

Vprašanje premoga: vzbuja splošno zanimanje. Splošno zanimanje? Mislimo, da ljudi na ekuatorju presneto malo briga to vprašanje.

Edini davek, s katerim mora biti pošten človek zadovoljen, je prispevek k resnici.

Sedaj bodo prodali na dražbi Woolworthovo premoženje. Za deset in za pet centov najbrž ne bo veliko dobiti.

V Sibiriji se večkrat po cel dan vidi mavričio. To nič ne pomeni. Poznamo ljudi, ki jo vidijo leta in leta, pa so vedno par mesecov za luno.

Moker kongres lahko vrže vso prohibicijo na gnoj. Dober kajpot: — Volute mokre poslane.

Ali človeku lahko kaj škoduje, če govori resnico? — nas vprašuje neki rojak. Veliko ljudi sedi v jetnišnici, ker so govorili preveč resnice, več kot je bilo nekaterim dragoo.

Dopis

Ely, Minn.

Prosim malo prostora v vašem časopisu, ker želim sporočiti nekaj stvari iz naše velike slovenske naselbine. Kaj me je dovolj nista znana, vendar pa bo sta kmalu okrevala. Tretji, po rodu Italjan, pa je pri tem izgubil svoje življenje. Bil je vojak v ameriški armadi na Francoskem in veliko je moral prestati. Bil je živ osem ur pod plasti rude in kosi lesa, ki so ga stisnili do smrti. Star je bil okrog 27 let. Njegovo truplo so pokopali dne 12. januarja na tukajnjem katoliškem pokopališču. Čeprav ni bil nikdar prijatelj katoliške cerkve, je bil vendar deležen vseh zgodnjih. Največ je pa kamel, katero uporablja Egipeci kot karavane. Naravloslovi pravijo, da si kamela v svojih prostih urah pregačajo dolčas s leženjem jaje. Egipt je tudi po tem znan, ker so bili tam iznajdene piramide. Ko je Egipec mrtev, se imenuje numuja in ga pošljejo v muzej. Egipeci so pa v kulturi zelo zaostali, ker so dolgo časa verovali v zlatega vola.

Marsikatera ženska namreč sahne pri sebi prizna, da je grda, že upoznava znamenja, če je iz samozatajevanja, če že iz drugega ne, toda najgršje nikakor neče biti.

Ravnatak negalantni kot naravloslovi gospod na iste v "Times" najgrš žensko v Londonu ter ji obljublja poleg dobre službe tudi dober zasluzek. Kar se tiče društvenega in naravnega polja, napredujemo prav lepo. Imamo prav zadovoljiv red v tukajnjem Jugoslovanskem Narodnem Domu.

On poroča, da nekateri še prej povoljno zasluzijo, a koliko je težak? Mogoče deset odstotkov. Gotovo imajo najboljše prostore ter so družbeni podrepniki in govorijo dobitno pošteno plačano, kar zasluzijo. Kje pa je ostali devet deset odstotkov, ki ne morem s svojim največjim trudem zasluziti toliko, da bi preživel svojo deco?

Dopusnik poroča glede prostorov, a on jih še nikdar videl niti ter ni še nikoli ukal ne krampa, ne lopate.

O tukajnjih rudnikih poroča torej op, da se dela s polno paro. To ne more biti res, ker se je skrčilo število delavcev nad polovico. Nekateri rudniki pa obratujejo samo po dnevi. Vsled tega ne svetujem nikomur hodiši sem za do-

livo.

Na enem poseliti na ponavlj.

PETER ZGAGI

Skupaj sem in skušal, pa ni šlo ed torča do današnjega dne. Morada je bila prohibicija vzrok, morda vroče molitve patri Skaza, da nisem mogel prijeti peresa v roko ter povedati, kar bi bilo rojakom v jezu in razvedrilo.

Zgaga je rihtal in obračal, da bi bila vsak dan polna njegova kolona, bolezen je pa obrnila na robe.

Upam, da bo v ponedeljek znotra vse po starem. Do ponedeljka naj torej potripi vsak, kdo je imel kaj v ta prostor obrnjen svoj pogled.

Egipt

Iz opisa nekega dijaka:

Egipt leži levo od ekvatorja, pod čemur je razumeti v zemljepisu vročino. Na severu meji na kvaranteno, južno pa na tursko armando, zapadno meji na svetopisemsko zgodovino, vzhodno pa na angleškega poslanika. Vročje je tako, da se Egipeci ne preprečijo v zemlji.

Jugoslovanska Katolička Jednota se praporila vsem Jugoslovenom na občini pripravljanju vročine.

John Gouët, Min. Min., Anthony Motte, Min. Min. Chas. Min., Van Vargna, Min. Natrona Alice Pittsburg, Min.

POBUDNIKI: John Gouët, Min. Min., Anthony Motte, Min. Min. Chas. Min., Van Vargna, Min. Natrona Alice Pittsburg, Min.

ZDRAVEVALNI ODORI: Rudolf Fordan, Min. St. Clair Ave., NB Cleveland, Min.

FRANK ŠMIDEC, 4446 Washington Street, Denver, Colo.

EDGAR KREŠCAR, 407-82 Ave., Johnstown, Pa.

DRUDŽEVALNI ODORI: Rudolf Fordan, Min. St. Clair Ave., NB Cleveland, Min.

JOHN GOUËT, Min. Min., ANTHONY MOTTE, Min. Min. Chas. Min., VAN VARGNA, Min. Natrona Alice Pittsburg, Min.

IZOBČENJE JAPONCEV: John Gouët, Min. Min., ANTHONY MOTTE, Min. Min. Chas. Min., VAN VARGNA, Min. Natrona Alice Pittsburg, Min.

WASHINGTO, D. C., 21. jan.

V resoluciji, katero je danes vložil senator Phelan iz Californije, in ki je bila izročena judicarnemu komiteju, se predlaga ustavni amendment, ki bi zankal državljanstvo vsem Japoncem, rojenim na naših tleh, preprečiti s tem konflikte ter obvarov

Vitez iz rdeče hiše.

(La Ch. etier de Maison Rouge.)

ROMAN IZ ČASOV FRANCOSKE REVOLUCIJE.
Spisal Aleksander Dumas star.

(Nadaljevanje.)

"Madama, ravno radi te stvari sem zanemarjati svojih dolžnosti."

In vzdle nasprotovanju starke je po teh besedah vstopil, nalahko, toda odločeno zaplhlil duri in ne da bi se brig, za ugovore ter grožnje gospe Jacinte, je stopil v hišo in se napotil naravnost v župnikov območje.

Ke ga je ta uzrl, se mu je izvile prvi začuden vzklik.

"Oprostite, gospod župnik", je dejal takoj mladi mož, "govoriti moram z vami o neki zelo resni stvari; dovolite, da ostaneva sam."

Izkušeni duhovnik je vedel, kako se izražajo velike bolesti. Iz prepadenega obraza mladega moga je čital globoko trpljenje, iz njegovega mrzljenega glasu je govorilo veliko razburjenje.

"Zapustite naju, gospo Jacinta", je dejal.

Cim je bila postrežna, čudec in obavljajoč se, zaprla vrata, je neznanec spregovoril:

"Moj gospod župnik, predvsem me boste vprašali, kdo da sem. To vam takoj povem. Izgnanec sem, obsojen sem na smrt in živim le vsled svoje zvijače in poguma; imenjem se vidi iz Rdeče hiše."

Župnik je prestrašen skočil s svojega naslonjaka.

"Oh, ne bojte se ničesar", je dejal. "Nihče me ni videl vstopiti sem, in tudi če bi me bil kdaj videl, ne bi me bil spoznal, kajti tekem dveh mesecov sem se zelo spremnil."

"Toda, kaj želite vendar, občan?" je vprašal župnik.

"Vi pojedete danes zjutraj v jeko?"

"Da, Jetničar je poslal pome." "Ali veste, čemu?"

"Ne, ne vem."

"No, dobro. Gre za poslednjo pot kraljice."

Bolestven vzklik se je izvil župniku iz pris.

"Kraljica! O, moj Bog!"

"Da, gospod, kraljica! Skušal sem zvedeti, kateri duhovnik bo tolazil v zadnji ur. Zvedel sem, da so izbrali vas; zato sem prihitek k vam."

"Kaj pa?"

"Da me vzamete s seboj k njej, nemu veličanstvu."

"Oh, ali ste zblaznili?" je vzkliknil župnik. "S tem bi ugodobil meni in sebe!"

"Ne bojte se ničesar."

"Ubožica je obsojena, in sedaj je konec."

"To vem. Nočem je videti morada zato, da bi jo skušal rešiti, temve... Toda čuje me, oče, vi me ne poslušate."

"Jaz vas ne poslušam, ker zahitevam od mene nekaj nemogoče: ga; poslušam vas ne, ker je vase počenjanje blazno", je dejal starec; "poslušati vas nočem, ker me strasite."

"Oče, pomirite se", je odvrnil mladi mož in skušal pomiriti samega sebe; "oče, verujte mi, da se nahajam pri čisti pameti. Kraljica je zgubljena, to vem, toda če smem le za sekundo poklekni k njenim nogam, tedaj je moje zivljenje resno; ako je ne vidim, se umorim, in ker ste vi vzbog moje obupne, boste vi umorili moje telo in duso."

"Si moj, sin moj", je dejal duhovnik, "pomislite dobro, da terjate od mene nekaj strastne."

"Ne odklanjajte me, ljudi oče, ne odklanjajte me", je rekel višek; "vi potrebujejte dognovnega pomočnika, cerkvenika; zato vam nimate me s seboj, oče."

"Ni mogoče, sin moj, ni mogoce."

"Prosim vas, ne odklanjajte to moj, prosim!"

"...je dejal, ne, kajti s tem bi se pregrel proti svojim dolžnostim. Prisegel sem na ustavo; prisegel sem iz vsega srca. Uboža obsojenka je kraljica, ki je zaslužila vso to kar, potrjeli bi rad vsesto snuz, ko bi s tem koriščili svojemu bližnjemu; teda jaz no-

Zajutrek z elektriko

Pripravi si zajutrek z elektriko. Kadar zjutraj pogledas v časopis, tvoj samovar, griller in toster, napravil ti bo ono, za kar je potrebovala twoj stržnica eno uro, da priprave.

Pridite pogledati naše izložbe. Vidite naše priprave.

The New York Edison Company

General Office: Irving Place and 15th Street
District Office:
where Electrical Appliances of all kinds are on display
42 Broadway near Canal St. 15 E. 26th St bet Lexington & 3rd Aves
10 Irving Place corner 15th St. 45 E. 125th Street bet Ave A & 3rd Ave
124 West 2nd St bet B'way & 6th Ave 362 E. 49th Street Courtland Ave
35 E. 42nd Street corner Monterey Ave

Medtem je odšel vitez v notrijnost pisarnice in dospel v prostor, kjer sta se nahajala orožnika.

Vrla človeka sta bila predstrena; kajti kraljica, ki se je napravil drugini vedla dostojanstveno in oholo, je bila napram njima dobra in mehka; zdelo se je, kajti da sta njena služabnika, ne pa stražnika.

Toda z mesta, kjer se je nahajjal, vitez ni mogel videti Marije Antoinette. Sicer so bili odmaknili steno, ko je dospel duhovnik, toda takoj so jo zopet postavili na prejeno mesto.

Ko je vstopil vitez, je bil pogovor na začel.

"Gospod", je dejala kraljica župniku s svojim rezkim in prevezetnim glasom, "ker ste prigreli zvestobo republike, v čije imenu me tirajo v smrt, bi ne mogla imeti zaupanja v vas. Midva ne moliva k istemu Bogu."

"Madama", je odvrnil Girard, ki ga je bila zelo pretresa ta izpoved. "Kristjanka, ki zre smerti v oči, mora umreti brez sovraštva v srebu in ne sme odklanjati svojega Boga, naj se ji razdeva v tej ali oni obliki."

Vitez je stopil k steni, da bi jo odmaknil. Upal je, da ga kraljica zagleda in da spozna razlog, ki ga je privelen semkaj. Menil je, da bo potem spremnila svoj nazor; toda oba orožnika sta se mu upravili s kretnjo.

"Če pa sem duhovnikov pomočnik?"

"Ker odklanja župnika, tudi ne potrebuje njegovega pomočnika" je odvrnil Duchesne.

"Morda ga sprejme", je dejal vitez s povzdrženim glasom, "ni mogoče, da ga ne sprejme."

Toda Marijo Antoinetto so preveč obvladovali vse strasti, ki so postajale vedno glasnejše in ki so prihajale do tako hrupnih izbruhov, kakor da bi se bili zbrali vse pariske prebivalci.

Pred to cloveko množico je bila postavljena kar cela vojska topov, ki so štitili vse slovensost za one, ki so jo hoteli uživati. Zaman bilo skušalo predeti ta nasip, ki se je večal boljšinbolj, zlasti od tedaj, ko se je vest o kraljicini odbodi raznesla tudi izven Pariza, med patrioti v predmestjih.

Ko so vitez zapodili iz ječe, se je, naravno, postavil tik pred prvo vrsto vojakov, ki so ga jeli izpravljati, kdo da je. Izdajal se je za Girardovega vikarija; ali kraljica je odklonila, kakor je odklonila tudi župnika, ker je, kakor on, prizel zvestobo republike.

Vojaki so ga nato porinili do prve vrste gledalev. Tu je moral ponavljati, kar je povedal vojaku. Nato se je začel razlegati krik:

"Priljaja ravnokar od nje..."

Vitez je odgovarjal na vsa ta vprašanja z občim slabotnim, nemikim in pričakovanim glasom, kar kor je življenje, ki je boljšiblj ugasalo v njem, govorilo iz njega poslednjikrat.

Njegov odgovor je vseboval čisto empatično resnico, ki pa je prodajala stanovitost Marije Antoinette. Ko je pripovedoval tem rabljom o mladem princu in o mladi princu, o tej kraljici brez prestola, o tej soprogi brez soproga, o materi brez otrok, o tej zapuščeni ženski brez prijateljev, se je omaračilo marsikatero lice, marsikatero solza se je zasvetila v zgočih očeh, iz katerih je živilo prej sovraštvo.

Ko je odbila enajsta ura, je ponahal ves hrup. Ko je odbil zadnji udarec, je nastal pri jetniških vrati velik šum; od obrežja je prihajal voz, ki je prerezal najprej množico, potem straže in ki je se končno ustavil pod stopniščem.

Mlademu možu je sreča utripalo tako močno, da ni več čul župnikova pogovora z orožnikom in jetniškim. Na pragu je srečal moža, ki je imel v rokah škarje in kosti velikih, ravnokar odstršenih. Spoznal je v njem rabijo.

"Kaj hočete, občan?" je vprašal Sanson (rabijo).

Vitez je skušal premagati grozo, ki ga je potelo obnajlila po vsem telesu, odgovoril je:

"Kajt vidiš, občan Sanson, spredmam duhovnik."

"Ah, dober", je dejal rabijo, stavljal v stres in nekaj ukazal svojemu pomočniku.

"...je dejal, ne, kajti s tem bi se pregrel proti svojim dolžnostim. Prisegel sem na ustavo; prisegel sem iz vsega srca. Uboža obsojenka je kraljica, ki je zaslužila vso to kar, potrjeli bi rad vsesto snuz, ko bi s tem koriščili svojemu bližnjemu; teda jaz no-

Prehrana in svoboda - ma trgovina

Dr. Lotriš piše v "Napreju" z dne 30. dec.

Lačni Avstrijec in Madzar, ki smatrajo Jugoslavijo za državo, po kateri se cedi med in mleko, sta se silno čudila. Kako je to mogoče, da se je v zadnjem času po nekaterih nasledi provlečen pojavilo znano pomanjkanje zivil, zlasti kruha. Saj se Jugoslavijo vendar suštra zaenkrat kot čimeno za vse države, nastale na ozemju bivše podonavsko monarhije. To pomanjkanje prehrane so občiniti zlasti Dalmacija, Bosna in Hercegovina ter Makedonija. Pa tudi po slovenskih mestih, zlasti v Ljubljani, so se ljudje nastavljali za kruh kot v dobi največje prehranjevalne krize pod staro Avstro-

Kako je to vendar mogoče? se človek vpraša. Kje so vendar živila? Krepko se je zavajalo na sedanjem centralno vladu zlasti v Ljubljani. Kje teci vzrok tej krize? Predvsem se je zvrácelo kriči na nezadosten v slab železniški promet. Ta vzrok velja za druge ravno navedene province, za Slovenijo pa nikakor.

Za rednost so trditev najgorje dejstva. Samo "Žitni zavod" je nakupil in izvozil iz Voivodine v Slovenijo v dobi od 26. maja po 15. novembra 1919 slednje: 350 vagonov moke, 2429 vagonov pšenice, 14150 vagonov rizi, 47150 vagonov ječmena, 304 vagonov ovs, 2233 vagonov koruze, 75 vagonov krompirja, 2012 vagonov masti in slame, 2 vagona sunega mesa in 2404 komadov prasicev. To so uradni podatki. Po teh uradnih zapiskih je omenjeno količino živil izvozil "Žitni zavod" samo iz Voivodine med 26. majem in 15. novembrom 1919. To je pa samo en del živil, katere je izvozil "Žitni zavod" iz Voivodine. Izvoz je od tam mnogo, mno-več. To vse se bo dognalo in potem bomo stremeli. V vojvodini in tudi po Srbiji se splošno govorja, da se je v tej sezoni izvozil v Slovenijo toliko živil samo iz Voivodine, da bi celo Slovenija izbravila od te količine dobre dve leti. Kam so šla ta živila? V Sloveniji vlada pomanjkanje!

Pri tem se je ljudska nevolja seveda obrnila proti vladni. Zavajalo se je vseprek. To je bila ugodna prilika za ljudi črno žolite mentalitet, da so si dali duska proti naši državi. Vzrok za to so takoj mali v demokratsko-socijalistični vladi in strankarstvu sploh - čeprav se zavedajo, da temu takemu da in so klerikalci v prejšnji vladi sami naravnost pospeševali draginjo. Človek se res srami, da je v tem ljudi, ki iz golega sovraštva do vsega, kar ni klerikalno, govorje ljudstvu vse drugače kot so dejanske razmere. Najmanj povoda za zavajanje imajo pači in nikdar siti klerikalni vodje, ki jim je v resnici draginja zadnja brig in si jo celo žele, kar kor je pokazala prehranjevalna politika bivšega ministra dr. Kosca.

Pri tem se je ljudska nevolja seveda obrnila proti vladni. Zavajalo se je vseprek. To je bila ugodna prilika za ljudi črno žolite mentalitet, da so si dali duska proti naši državi. Vzrok za to so takoj mali v demokratsko-socijalistični vladi in strankarstvu sploh - čeprav se zavedajo, da temu takemu da in so klerikalci v prejšnji vladi sami naravnost pospeševali draginjo. Ti ljudje zadržujejo živila radi momentalnih valutnih razmer! Tudi im bo moralna vlada energično poseči vnes. Če ne bo silo z lepo, pa z drago. Te zaloge naj bi se enostavno rekviriralo. Ta bi bila lepa, da bi gladovali, ko je pri nas vendar živila dovolj!

Vitez je odgovarjal na vsa ta vprašanja z občim slabotnim, nemikim in pričakovanim glasom, kar kor je življenje, ki je boljšiblj ugasalo v njem, govorilo iz njega poslednjikrat.

Njegov odgovor je vseboval čisto empatično resnico, ki pa je prodajala stanovitost Marije Antoinette. Ko je pripovedoval tem rabljom o mladem princu in o mladi princu, o tej kraljici brez prestola, o tej soprogi brez soproga, o materi brez otrok, o tej zapuščeni ženski brez prijateljev, se je omaračilo marsikatero lice, marsikatero solza se je zasvetila v zgočih očeh, iz katerih je živilo prej sovraštvo.

Ko je odbila enajsta ura, je ponahal ves hrup. Ko je odbil zadnji udarec, je nastal pri jetniških vrati velik šum; od obrežja je prihajal voz, ki je prerezal najprej množico, potem straže in ki je se končno ustavil pod stopniščem.

Mlademu možu je sreča utripalo tako močno, da ni več čul župnikova pogovora z orožnikom in jetniškim. Na pragu je srečal moža, ki je imel v rokah škarje in kosti velikih, ravnokar odstršenih. Spoznal je v njem rabijo.

"Kaj hočete, občan?" je vprašal Sanson (rabijo).

Vitez je skušal premagati grozo, ki ga je potelo obnajlila po vsem telesu, odgovoril je:

"Kajt vidiš, občan Sanson, spredmam duhovnik."

"Ah, dober", je dejal rabijo, stavljal v stres in nekaj ukazal svojemu pomočniku.

"...je dejal, ne, kajti s tem bi se pregrel proti svojim dolžnostim. Prisegel sem na ustavo; prisegel sem iz vsega srca. Uboža obsojenka je kraljica, ki je zaslužila vso to kar, potrjeli bi rad vsesto snuz, ko bi s tem koriščili svojemu bližnjemu; teda jaz no-

mesecih srečo iz Amerike v Ljubljano in od tukaj bila odpolana za naslovencem v Dubrovniku, načni konzulatu, kar bi obenem omogočilo, da bi imela

GOZDNI ROMAR

FRANCOŠKI UTRAL GARTEL PERRY.

Za "Glas Naroda" prevodil G. P.

136

(Nadaljavanje.)

Triineste deseto poglavje.

— DVE DUŠI V VICAH.

Na nebu ni ostala niti najmanjša sled viharja, ki je divjal skozi celo noč potem, ko je Fabijan izgibal, a zomlja je še vedno nosila njegove sledove. Dež je bičal tla, jih raztrgal ter zopet ugliadil. Vsača cloveška sled je izginila in v gorah je bilo čuki glasov, ki so dan popreje še molčali. Bili so to umazani vodopadi, ki so nosili v dolino suho travo ter s skal odtrgano grmičevje.

Nad temi prizori razdejanja, — kajti umazana voda je obilivala tudi na tleh ležeča trupla Indijancev, — pa je svetlo sonce na vredem nebu.

Neki mož je sedel s sklonjeno glavo na skali, tik poleg piramide nagrobnega spomenika. Bolečina je na tem energičnem licu v eni noči zarisala globoke gube. Njegov si vi lasje so plapolali krog lic, kajih temna barva je pobleddala. Videti je bilo kot da ne čuti vzročil zarkov, ki so padali na njegovo lice.

To je bil ubogi kanadski lovec.

Njegova običajna, a vsled neprestačnega strahu za Fabijana žomljana duševna moč je bila vsled tega žadnjega udarca popolnoma uničena. Sedel je nepremično in njegov pogled je bil brez izraza. Obup je dospel pri njem do najvišje točke, namreč do one, ko umolkne. V močnem sru pe je trenutek, ki gre pred prebujenjem eneržije.

Dolgo časa je ostal v tej strašni krizi, kajti vsled nočnega naliha nastali budourniki so najprvo prenehali grmeti, nato le še žuboreli in konečno utihnili, ne da bi Bois-Rose izpremenil svoje stališče.

Konečno pa je stari gozdnji lovec počasi dvignil glavo kot človek, ki je padel v smrt podobno spanje in v katerevse se je zadnja življenska iskra zopet razzarela, spravila kri v tek ter dala udom novega življenja. Njegova roka se je nehotno iztegnila, njegov rok pa prila, kot da hoče prijeti za orozje, a njegovi prsti so naleteli ie na prazen prostor.

To je bil prvi sunek, ki ga je poklical nazaj v življenje, nakar je dvignil obe razroženi ruki proti nebu.

V tem trenutku je prišel neki človek krog verige skal, katero smo že tako pogosto omenili. Bois-Rose ga je videl, se stresel in njegovo lice je obsegjal bledi žarek veselja.

Bil je Pepe. Ali ni obraz prijatelja vedno odsev čuječe previdnosti?

Teman oblak je še vedno počival na čelu španskega loveca. Hiter pogled, katerega je vrgel na starega tovariša, ga je pomiril, kajti Bois-Rose mu je prišel nasproti. Čelo Pepeta se je razjasnilo. Čutil je, da je hrast pognal pregloboko svoje korenike v zemljo, da bi že padel in veselil se, da je še vedno stoji. Bois-Rose se je ravnotkar prebudil iz svojih sanj.

— Ničesar! — je vprašal z zlomljennim glasom.

— Ničesar, — je odvrnil s trdnim glasom prejšnji mejni stražnik, ki je opustil vsako nadaljnjo tolazo, — a bova že našla.

— To sem mislil tudi jaz. Iščiva torek.

Ime Fabijana ni izgovoril niti eden, niti drugi, kajti njih srečje je bilo preveč polno spominov na njega in vsak je misil nanj, ne da bi to povedal.

Pepe pa je hotel preiskusiti povratak svojega tovariša k energiji. Le s tem, da sta hladnokrvno proračunala svoje prilike, sta mogača računata na srečen uspeh. Pepe je vsled tega neizprosno položil prst na še nezačeljeno rano, da se prepriča o moči bolnika.

— Ali je mrtve ali pa živ, — je rekel ter se pri tem trdno oziral v tovariša. — V tem ali onem slučaju ga morava najti.

Bolnik se ni stresel.

— To je moje naziranje, — je odvrnil hladnokrvno. — Ce ga najdem mrtvega, bom usmrtil samega sebe. Če ga pa najdem živega, bom živel. V tem ali onem slučaju ne bodo moja trpljen dolgo živeli.

— Dobro, — je rekel Pepe, ki je na tajnem koval svoje načrte, in računal pri tem z blagodejnim uplivom časa, ki zaceli tudi najhujše rane. — Ti morame v smrci, v kateri je pobegnil ta lovor Mestizo, ki se nahaja veliko bližje kot domneva on trenutku, ko bo imel moč ali svoj nož sredi svojih prsi.

— Poskusiva rajšči načini tukaj kako sled, ki nama bo dalj poslušala glede tega, kako je prišel Fabijan v roke Indijancev, — je odvrnil Bois-Rose. — Vidis Pepe, gotovo spoznaš v tem ploščenatem kamenu enega onih, ki so nam služili gori kot kritje. Torej je moral v boju moč proti možu pasti dol in oba borilca sta morala stojte ali leže zdrkniti navzdol.

— To je skoro gotovo in sedaj hočem na planinicu, da vidim, če je mogoče dognati položaj, v katerem se je vršil boj. Ti razumeš, da je to zelo važno. Če sti padla z glavo naprej v nadzol, kar se mora zgoditi, če človek stoji ter nima noge nobene opore več, potem bi si moral Fabijan razbiti glavo. Če se je pa zvali navzdol, v oprijemu s sovražnikom, potem se je le malo otokel.

Pepe je že hotel splezati po piramidi navzgor, ko ga Bois-Rose zadržal.

— Le počasi, — je rekel. — Hočeva iti obo navzgor, ne da bi se oprijemala grmičevja. V tem oziru imam svoje lastne misli ter morava natančno preiskati vse bilke in vejice.

Oba loveca sta torej pričela splezati navzgor ter opazovala natančno najmanjše znake. Ni jima bilo treba splezati višje kot par čevljev. Kot je upal Bois-Rose, jima je preiskava grmičevja takoj povedala, kar sta že zelela vedeti.

— Vidiš, — je rekel Kanadeec ter pokazal na dva grma, ki sta rasa v isti višini na strani obronku, ter stala nekako tri čevlje drug od drugega. — Te majhne zmečkane veje dokazujejo, da je bilo vsaj tekočo dolžine, ki jih je zmečkalo. Jasno je torej, da sta se obo borilca zvalila po dolgem navzdol. Stoj! Tukaj je luknja, v kateri je še pred štirindvajsetimi urami tičal kamen, kojega ostrina je brez dvojma moliča ven in katerega sta obo telesa izpulila iz tal. Stavim, da bova ta kamen zopet naša.

— Tega ni treba, — je odvrnil Pepe. — Gotovo je zame in tudi zate, da ni padel Fabijan z glavo navzdol. Torej živi.

— Da, a je jetnik in pri kakšnih sovražnikih!

— Glavna stvar je, da živi. Ali nisva midva tukaj?

— Ah, — je vzkliknil Bois-Rose, — na katerem kraju se bo padnil za njega mučilni kolec?

— Ti si nekog dve tudi stal ob njem, Bois-Rose, — in....

— Ti si me oprostil. Razumem. Tudi midva ga bova rečila.

— Bistvena stvar je, da živi. To ti rečem že enkrat.

Kanadeec se je zadovoljil s to tolačbo, kajti ni je bilo stvari, kateri bi se ne čutili zmožni, da oprosti Fabijana.

— Potem ko sva ugotovila to točko, hočeva videti....

Zastoji Ura Kukavica Zastoni

Kadarkoli počila zaredilo za to ure bo delo v dar čudovito URO KUKAVICO PO-POLNOMA ZASTONI. Samo enkrat v življenju se vam nudi takšna prilika in vostenega ne omogoča spustiti. Sedaj pa poglejte ta čudovita ure, katero dobiti lahko od nas natančno zaston. Kolezo ima 21 komarov, garnitirano z 25 let. Ker gre volitko botjih kot katerakoli druga ure, je uporabljajo največ profesionalni kot konduktori in strojnjad. ki so edvanti od natančnega case. Ure razlike, katero ure kupe, nobena vas ne bo bolj zadevajala kot nado. Ponevad stane za ure \$1000 kar pa v tem času znamenit luđi z natisnimi urami, je bolj prodajali za kratek čas pod trščno ceno, namreč sam za \$9.50. Kadarkoli nam počije ta oglas in naročilo za ure takoj, bo dobil URO KUKAVICO CISTO ZASTONI. Mi nočemo denarja vnaprej. Počilite nam samo en dolar depozita, dočim boste plačali ostanek do dobiti v hilo ure in ure kukavico. Če hečete imeti tako ure kukavico v vašem domu, morate postati naročnik takoj, kajti mi imamo samo en tisoč teh ur, importiranih iz Evrope in zalogika valutedaga jake omejena. Ne obstavljajte tega, da ne je prepozno. Počilite naročilo že danes na:

European Watch Company

Dept. 420

1065 Milwaukee Avenue

Chicago, Ill.

Kanadeec pa je prekinil Pepeta s tem, da mu je stisnil roko s tako silo, kot da mu jo hoče streti.

— Ta točka je dvomljiva, — je vzkliknil kot da ga je naenkrat zadel žarek luči. — Kje pa so trupla Indijancev, katero smo ubili? V tem prepadu, brez dvoma. Kdo pa ti reče, da ni trupla Fabijana poleg njih?

— Od kedaj pa bi ti indijanski psi in prav posebno ta prokleti Mestizo kazali toliko skrb za trupla svojih sovražnikov? Ti lovovi so svoje mrtvice odstranili, da jih zavarujejo pred oskrunjencem.

— Ne, ne, če bi bil Fabijan mrtev, bi ga našli tukaj, a brez skalpa. Bodti prepričan, da je imel Mestizo svoje vzroke za to, da je tako nenadno opustil obleganje. Znano mu je, da ve Fabijan za položaj zaklada, katerega sem tako srečno skril in njegovo življenje bo bandido dragoceno do onega trenutka, ko mu bo Fabijan to mesto razkrit.

Naziranje Pepeta ni bilo bréz vrjetnosti in Kanadeec se je čutil srečnim, da ga je mogel sprejeti kot nezmotljivo. Neko vznemirjajoče znamenje pa ga je naenkrat razočaralo.

Bois-Rose se je nombroč približal prepadu, v katerega je padal slap. Zaman je skušal na robu najti človeške sledove, kajti dež jih je popolnoma izbrisal. Nenkrat pa je neki predmet obrnil pogled na se. Sklonil se je hitro ter pokazal ta predmet Pepetu. Bil je to noč Fabijan. Dež ga ni mogel tako čisto izprati, da ni ostalo še nekaj krvnih madežev na njem.

(Dalej jutri.)

NEWYORŠKI KONCERT
BO NADKRIL VSE
TAKE PRIREDITVE

PRIPRAVE V POLNEM TEHU

Centralni Odbor Jugoslovanskih Društev v New Yorku se trudi zvesti vsem mnogobrojnim zahtevam po rezerviranih sedežih za koncert, ki se bo obdržal v nedeljo 1. februarja ob 3. popoldne v Centralnem uradu na 3. popoldne v tednu. Vljudno se vabi vse tukaj skupaj, kakor sv. Alojzija št. 13 JSKJ, Večernica št. 13 SDPZ, Ljudi Svobode št. 318 SNPJ in sv. Antonia št. 158 KSKJ. Člani in članice vseh teh društav se vladljuno vabljeno, da se te naše veselice vdeležite, ker čisti dobiček je namenjen našemu Domu. Kar se tiče suhih gril, bo odbor dobro preskrbel, da ne boste žejni, kajti odbor vam bo vsestransko na razpolago. Vljudno vabimo tudi vse druge Slovence in Slovence iz Greenburga, Homer City, Indiana ter okolice, da pridejte na to zabavo; po tudi fantje ne pozabite evetki s seboj pripeljati, ker na tej zabavi se bo dajalo tri različna dana. Torej, fantje in dekleta, možje in žene, ne pozabite 14. februarja! Vsak, naj si dobro nabrusi pete, ker igrala bo izvrstna godba na piħali. Vsem kličemo: Na veselo svidenje 14. februarja! Veselični odbor.

VABILLO

na maškaradno veselico, katero priredi Slovensko-Hrvatski Narodni dom v Hostetter, Pa., v soboto 14. februarja. Začetek ob 7. zvečer. Vljudno se vabi vse tukaj skupaj, kakor sv. Alojzija št. 13 JSKJ, Večernica št. 13 SDPZ, Ljudi Svobode št. 318 SNPJ in sv. Antonia št. 158 KSKJ. Člani in članice vseh teh društav se vladljuno vabljeno, da se te naše veselice vdeležite, ker čisti dobiček je namenjen našemu Domu. Kar se tiče suhih gril, bo odbor dobro preskrbel, da ne boste žejni, kajti odbor vam bo vsestransko na razpolago. Vljudno vabimo tudi vse druge Slovence in Slovence iz Greenburga, Homer City, Indiana ter okolice, da pridejte na to zabavo; po tudi fantje ne pozabite evetki s seboj pripeljati, ker na tej zabavi se bo dajalo tri različna dana. Torej, fantje in dekleta, možje in žene, ne pozabite 14. februarja! Vsak, naj si dobro nabrusi pete, ker igrala bo izvrstna godba na piħali. Vsem kličemo: Na veselo svidenje 14. februarja! Veselični odbor.

VABILLO

na maškaradno veselico, katero priredi Slovensko-Hrvatski Narodni dom v Hostetter, Pa., v soboto 14. februarja. Začetek ob 7. zvečer. Vljudno se vabi vse tukaj skupaj, kakor sv. Alojzija št. 13 JSKJ, Večernica št. 13 SDPZ, Ljudi Svobode št. 318 SNPJ in sv. Antonia št. 158 KSKJ. Člani in članice vseh teh društav se vladljuno vabljeno, da se te naše veselice vdeležite, ker čisti dobiček je namenjen našemu Domu. Kar se tiče suhih gril, bo odbor dobro preskrbel, da ne boste žejni, kajti odbor vam bo vsestransko na razpolago. Vljudno vabimo tudi vse druge Slovence in Slovence iz Greenburga, Homer City, Indiana ter okolice, da pridejte na to zabavo; po tudi fantje ne pozabite evetki s seboj pripeljati, ker na tej zabavi se bo dajalo tri različna dana. Torej, fantje in dekleta, možje in žene, ne pozabite 14. februarja! Vsak, naj si dobro nabrusi pete, ker igrala bo izvrstna godba na piħali. Vsem kličemo: Na veselo svidenje 14. februarja! Veselični odbor.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVSTVENI

630 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik v Pittsburghu.

Slovenski zdravnik v Pittsburghu je bil v letih 1900-1905

predvsem v zdravstvenih zvezdevskih zavodov.

V letih 1905-1910 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1910-1915 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1915-1920 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1920-1925 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1925-1930 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1930-1935 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1935-1940 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1940-1945 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1945-1950 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1950-1955 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V letih 1955-1960 je bil v zdravstvenih zvezdevskih zavodov v Pittsburghu.

V